

Botel Bibalo

Vivian den Hollander

Een spannende ontsnapping

Met illustraties van Juliette de Wit

Van Holkema & Warendorf

ISBN 978 90 00 33762 0

NUR 282

© 2014 Van Holkema & Warendorf

Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,

Postbus 97, 3990 DB Houten

www.unieboekspectrum.nl

www.viviandenhollander.nl

www.juliettedewit.nl

www.facebook.com/deleukstekinderboeken

Tekst: Vivian den Hollander

Illustraties: Juliette de Wit

Omslagontwerp: Hans den Hollander

Zetwerk binnenwerk: ZetSpiegel, Best

Inhoud

Een gele jeep	5
Wat is er aan de hand?	11
Geheimen en ander gedoe	19
Een bijzondere gast	27
Storm op komst	39
Vreemd bezoek	50
De spanningen lopen op	60
Vissen is een feest	66
Een spannend boottochtje	75
Onverwachte ontwikkelingen	82
Nieuwe haren, nieuwe kansen	93
Feest bij Bibalo	99

Het is vrijdagmiddag en Bibi fietst langs de haven. Er liggen veel verschillende boten. Helemaal aan het eind van de kade, waar bijna de rietkragen beginnen, ligt het schip waar zij alweer een paar maanden woont. Samen met haar broer Bart en hun vader Carlo. Hun moeder woont er natuurlijk ook, maar die is door haar werk zo vaak op reis dat ze er nauwelijks is.

‘Wacht even op mij!’

Bibi kijkt om en ziet haar broer Bart. Hij heeft een bezweet hoofd van het harde trappen.

‘Zo flauw dat ik mijn taalles af moest maken!’ moppert hij als hij eenmaal naast haar fietst. ‘De juf weet toch dat het weekend is en dat ik dan snel naar huis wil? Zeker als het zulk lekker weer is als vandaag.’

‘Zullen we zo gaan zwemmen?’ stelt Bibi voor.

‘Nee, kan niet. Ik heb afgesproken met Nino.’

‘Wat gaan jullie doen?’ vraagt Bibi nieuwsgierig. ‘Als jullie gaan varen, wil ik mee. Dat mag toch wel? De boot van Nino gaat altijd zo lekker hard!’

‘Mee? Ik dacht het niet.’ Bart grijnst. ‘Kleine meisjes kunnen we nou eenmaal niet gebruiken.’

‘Nou zeg! We schelen maar tien maanden, hoor!’ Bibi haat het als haar broer zo tegen haar doet. ‘Ik weet het al. Jullie gaan zeker weer naar dat eilandje van Nino’s vader?’

Hoe raadt ze het zo, denkt Bart. Maar omdat hij niet wil dat zijn zusje alles weet wat hij en Nino doen, geeft hij geen antwoord.

‘Zeg dan wat!’ Bibi probeert hem een duw te geven.

‘Hé, kijk je wel een beetje uit!’ Bart kan haar nog net ontwijken. Hij zet vlug zijn fiets naast een groene brievenbus op de kade en stapt de loopplank op.

Bibi zet ook haar fiets neer en loopt haar broer achterna. Het liefst zou ze een sprintje trekken, maar ze mogen niet op het schip rennen van Carlo. ‘We moeten rekening houden met onze gasten,’ zegt hij altijd.

Bibi zucht. Hm, ja... de gasten... Haar vader heeft namelijk niet alleen een oud schip gekocht om op te wonen, hij is ook een botel begonnen. Een soort hotel dus, maar dan op een boot.

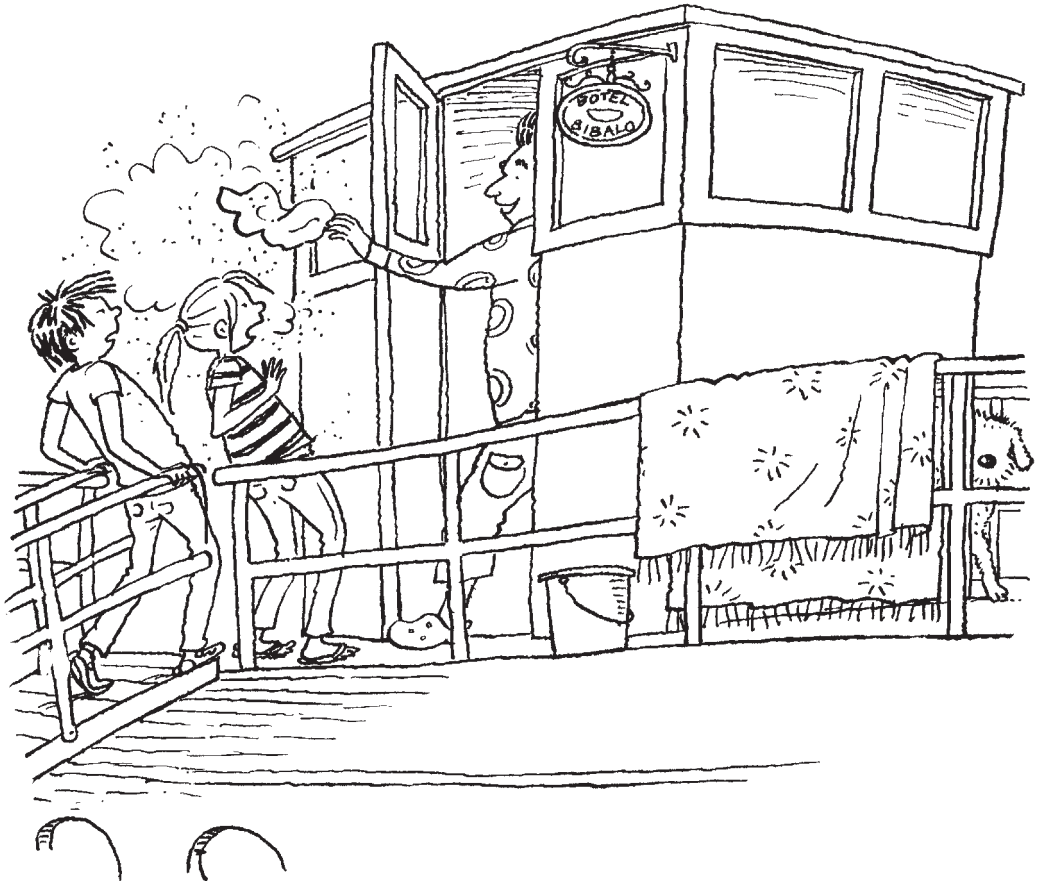
‘Ons schip is echt de mooiste logeerplek van de stad,’ zegt Carlo altijd trots. ‘Nergens heb je zo’n geweldig uitzicht over het water!’

Bibi vindt die uitspraak een tikkeltje overdreven. Toch hebben ze al best veel gasten gehad. Zou er nu ook iemand zijn?

Net als ze in de stuurhut wil kijken, gaat de deur open.

‘Ha, lieve kinderen!’ Carlo wappert met een stofdoek. ‘Was het leuk op school?’

Bart trekt een vies gezicht. ‘Hoe kun je dat nou vragen, pap! Maar nu is het gelukkig weekend. En maandag hebben we ook vrij. Wist je dat al?’

'Waarom?' Carlo, die vaak vergeet briefjes van school te lezen, begint de ramen van de stuurhut te zemen.

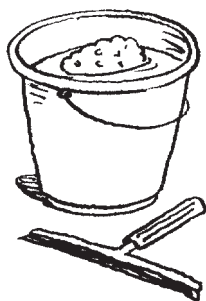
'De meesters en juffen hebben een studiedag,' legt Bart uit. 'Ze hadden er beter meteen een studiewéék van kunnen maken!'

'Ik hoor het al. Je lijkt op mij!' Carlo glimlacht. 'Ik kan er ook niet tegen om opgesloten te zitten. Daarom heb ik dus

dit schip gekocht. Ik hou van ruimte om me heen. Net als van leuke mensen en avonturen...'

'En van koken,' zegt Bibi.

'Dat klopt, *bambina mia*.' Altijd als Carlo het heel erg naar zijn zin heeft, of juist verschrikkelijk boos is, gaat hij Italiaanse woorden gebruiken. Dat komt doordat hij in Italië is geboren. Bibi is er al helemaal aan gewend, maar sommige gasten vinden het wel eens vreemd.

'En ben je nu bezig met de schoonmaak?'

Ze wijst naar de spreij van het gastenbed, die over de reling hangt.

'Ja, dat klopt.' Carlo veegt met zijn mouw wat zweetdruppels van zijn voorhoofd.

'We krijgen dit weekend toch geen gasten. En ook voor volgende week heb ik

nog geen reserveringen.'

Even staart hij peinzend voor zich uit. 'Best jammer eigenlijk. Maar dat zal wel komen doordat de zomer bijna voorbij is.'

Bibi zit er niet zo mee. Nu kan ze eindelijk weer eens lekker ruzie met Bart maken. Als er gasten zijn, moet ze zich altijd gedragen van Carlo.

Bovendien moet ze dan extra op Dobber letten. Dat hij niet te hard blaft, of stiekem de stuurhut in gaat. Laatst plaste hij nog tegen een koffer die op de kade stond... Gelukkig was zij de enige die het had gezien en had ze het snel schoongemaakt.

Waar is haar hond eigenlijk? Hij zal wel weer langs de kade zwerven, zoals zo vaak.

‘Zo hé! Wat een joekel,’ roept Bart opeens. Hij wijst naar een gele jeep met geblindeerde ramen. ‘Wat komt die hier doen? Pap, verwacht jij bezoek?’

‘Nee, ik niet. En trouwens: eigenaren van dit soort dure auto’s slapen alleen maar in heel luxe hotels, waar ze een zwembad of een bubbelbad hebben. Die komen echt niet hier logeren.’

Dan stapt er een man uit de auto. Hij draagt een stoer jack, een versleten spijkerbroek en gekke puntschoenen.

Met grote stappen loopt hij op het schip af. ‘Is dit Botel Bibalo?’

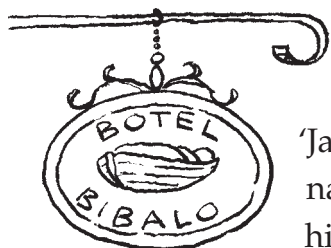

Carlo krabt in zijn nek, wat hij vaker doet als hij iets niet snapt. 'Zou die man hier echt willen komen logeren?'

'Misschien komt hij gewoon wat afgeven,' zegt Bart.

'Of wil hij wat vragen?' zegt Bibi.

'Hallo! Is dit botel Bibalo?' roept de man weer.

'Ja, dat klopt,' zegt Carlo eindelijk. Hij wijst naar het bordje naast de stuurhut. 'Kijk, hier staat het op. Wat kan ik voor u doen?'

De man schuift zijn zonnebril in zijn vettige haar en komt het schip op. 'Ik wil graag even rondkijken.' 'Dus eh, u zoekt een slaapplek?'

'Dat hangt ervan af.' Terwijl hij praat, kijkt de man een paar keer spiedend om zich heen.

Het lijkt wel alsof hij bang is dat hij wordt achtervolgd, denkt Bibi. Hm, best vreemd.